

ρομ διάσε. θαυμάζεις τάχα πως τὸ ἀλαζόνθυμα τὸ ἐμὸν καθαπερεὶ ἐκ
παγαλαμνίου πάντα κατανενοκέναι τὰ χαριέστατα πῆς εὐγλωττί-
ας πῆς τῆς Ἀπικῶν, αὐτοδίδακτον σύγε μὲ εἰδὼς Ὁφίμαθῆ, εἰ μὲν
τοὶ τὸν νοῦν προσέχοις ὅθι πράγματι, οὐδὲ μίαν ἀνδρῶν ἀλαζονείαν
καταγνοίης μου. πῶς ἂν κομπάζειν ταῦτα κῆ μάτῳ ἐνδείκνυσθῆς
δοκοίῳ, ὁ περὶ τούτων τοῦ λόγου ὑπερῆκοσιμῆτι ἐνδιαξίφας, κῆ μισ-
κροῦ δῆρ τῆ σκέψῃ ταύτη προσηφυκῶς, ἀμελήσας τῶ ἄλλων. μεταξὺ
γε μόνου σωεχολακῶς τοῖς τῆν λατίνων βίβλοις, καί τι θεὸ ἐλευθε-
ριάζῃ καυχώμενον πρὸς ἀνδρα ἀδελφὸν τε κῆ φίλον εὐδοκῶ ὅτι οὐδεὶς
φθόνος. φέρε δὴ ὡ ἀδελφε ἀφαιδῶς χεῖρ ὅθι ἀδελφῶ, ἐλευθερίως σοι
κῆ ἐννοϊκῶς τὰ αὐτῶ ἀνοίξαντι κῆ προχαρισσαμνίῳ. μέμνησο δὲ ὅμως
μιμῆσθῆς τῶς χεῖρους τῆν δανῆσῶν, κῆ μὴ σκληρῶς εἰς πράττειν ἡμᾶς
δῖονεὶ ὀφείλημα ὅτω ἂν προσκέρδους δυσνοήτω διερχόμενῳ. τὰ τῆν
παλαιῶν. οἱ γὰρ ἐπιφκῆς δανῆσαι οὐχ ὅυτω ἐκάστοτε προσφέρουτα
τῶς χεωφλέταις τοῖς ἑαυτῶν, ὡς τὸ χεῖρ τὸ ἀιτηθῆρ ἀμκγέπκ ἐκτί-
σαι ἑὰρ δῖοιμ τῆ ἑάν τε μὴ, ἀναγκάζειν. ἐνόρκω μνύει, πίσει ἐσθ ὅτε ἢ
διεγυῆσαι αὐτοῦς ἀφίῃσιμ ἐν τῶ παρόντι. τοῦτο δὲ διαμαρτύρεσθαι
οὐκ ἄρην ἡγῆμα, παρ ὅσον ὀσιμῆνια ὅθι τῆν ἐνδοξοτέρων συγγραφέ-
ων κῆ λοπιριῶν σωεσῶτα ἀξιώματι, ὡς πρὸ ῥωμαίοις ὅυτω Ὁ παρ
ἑλλασίμ. ἔξῆσο, ἐν παρκοίσις, Ιανδαρίσ μκνός, ὅρ πλῶταρχῳ ποσι
δεῶνα εἶναί φησι παρ Ἀπικῶς, ἐν ἄτῃ ἐπὶ δέκα. ταύτῳ πῶ ἐπισολῆμ
ὅυκ ἐπιθήσω πρὸτ Ἰορπρινῆ ἰνώριμόν Ἰνα ἀνδρα κῆ ἀξιόχεωρ ἔυρω.]

Βαδμῳ Ἰάνω Λασκάρει ὅθι ῥωσδακίω εὐ πράττειν.

Οὐδέ τις θαυμάζεις ἐπέρχεται μοι ὡ εἴλη
μοι κεφαλή. ἢ τοι γὰρ ἀμνησίαις Ἰνός οὐδὲρ ἔλα-
λοπρεπῶς ἐπαμῆσθ τῶν σεῖς, ἢ ὅκνησε Ἰν ὑπε-
ρυπίσ, ἀεὶ τὸ ἐγκείμεν τε κῆ δῖ πρῶταχῆμα εἰς τῆ
ἐπίσθ κῆ δῖ ὑσερ) ἐπαναβαλλομνίς, οὐδὲρ ὅθι
πέρα τούτῳ ἂν κατηγορῆσαι σε πλμῶμ ἐξήτα
σμίς γε εἴλη κῆ ἀνακεκριμνίς πεπληροφορημνίς. ἄλλωσε μὴ χύσι
τῶ δῖνός τῆ ἔμῃ πρὶ σῶ ὑπὸ δῖα, ὅν δὴ μέγα κῆδῶ ἀχαῖ ἀπκαλφρεῖω

θα φέρε δὴ εἰ πρὸς Δία τὸν Οἰλίον ἐγίνοντο ἀγνωμοσύνης προσκαλῆ
 ὡς τῷ Βυδαΐῳ ἢ Λάσκαρι, εἴτε τίς ἄλλο ὅστι νῦν τῆ δικαίω τῆ δε
 ἔφορο, τίνε ἄρ' ἀφορμῆς τυχεῖρ, ἢ ποιᾶρ τίνα ἀπολογίαν ἐνέσκα
 ὡς ἂν οἴοι. θαυμάζω δ' ἔγωγε ὅτι ποτὲ ὁ Δημοσθένης ὁ σοφὸς, εἰ νῦν σοι
 σωεργῶν ἐκ τῆ ὑπογείων διανασαικ, ἀνταπεῖν ἂν ἔχοι μὴ δοδεῖν τὴν δίκ
 κλω σε ταύτῳ ὄφλιν. πῶς γὰρ οὐκ ἂν δευτὰ παθεῖν ἡμᾶς ἀποφάνο
 το ὁ δικάζων, εἰ οὐδὲ μιᾶς ἐπισολῆς ἀξιοθῆναι ὑπὲρ σὺ φανεῖν μὲν δὲ
 ὅπου δὴ αὐτὸς ἠξίωσαι ἡμῶν οὐ τ' τυχεύσης ὑπὲρ τῆ ἰσοθέου. τί δὴ τῷ Ζεῦ κ
 λόγῳ εἰπέμεν ἂν ἔχοις αὐδὲ, καὶ περὶ ὧν εἶπεν δευτὸς ὡσαυτανεῖ εἰσι
 ὅσες εἴ τι τύχης, τῆ πίσει καὶ τῷ καθήκοντι πολλὰ ἐρωτῆσαι φάναι προσῆ
 κορ. ὡ τ' ξένης φιλίας, ὁκνῶ γὰρ εἶπεν τ' ἐλλωικῆς. εἰ μὴ ἄρα πρὸ το
 ἀμφισβητῆ πότερό σοι φίλο ἐδόκω εἶναι πισός. ὅρθε σύ ποτε
 διακωδωνίσας, οὐδὲρ ἀτοπον δὴ πρ, οὐδὲν κωφόρ ἠόθου φθεγόμενον,
 οὐδ' ἀπίθανον. σωελῶν δὲ φαίλω ἂν, οὐδὲ τ' σῆς Οἰλίας ἀνάξιον. οὐδέ
 πρὸς σύ γε τόδε φήσεις ἂν εἰ οἶδ' ὅτι, ἔ μὴν οὐδὲ τοιοῦτο λέγειν ἂν ἐπιχει
 ροίης, ὡς ἄρα ἀντεγκαλέσαι μοι τ' αὐτῆς τ' δέ σοι δίκης ἐξέσι. οὐδ' ὡς
 νῦν οὐκ ἐν δέοντι ἐγκαλῆν μοι τότ' ἐπὶ ἐσθ, δέον ἐμὲ γράψαντα μὲν
 πρότερον, οὕτω τοι κατηγορήσαι μὴ ἀντιγράψαντός σε. πῶς γὰρ ἂν ἄρ
 οὐ τότ' ἀπαίτητ' ἀνόμιμα τὰ Οἰλία, ὁπότερο ἂν τῶν Οἰλων εἴ
 χων τότων τοι δαίμοντι ἀγαθῶν τύχη, τοιοῦτον μὲν πρὸς αὐτίκα θατέρω
 ἀπαγγέλλειν; ἐκείνο δὲ ἀντεπισέλλουσα σωήδεω τῆς εὐτυχίας αὐτῶ;
 δυστυχία μὲν τοι αὐ θατέρω χησαμένω, τότε τ' εἴ ἔχοντα ὑπάρξαι το
 καθήκοντι; ὡς ἂν τότ' μὴ γήκται, ἐγκαλέσωντ' ἂν με μίμοιρος
 τὸν δόξαντα πρὸ ὠφθα, ἔ τῆς κοινωνίας τῶν ἀγαθῶν ἀφῆρῆω. οὐκοῦν
 τόγε σοι ἐπιβάλλον, καταλελυτῶς ἡμῶν ἢ φιλία δοκοῖ ἂν. καὶ τοι ἀπεί
 παδὲ δὴ πηλικαύτῳ τε φιλίαν, οὕτω τε ἀπῆρχαίωμένῳ, πάντῳ ἔ
 λαβητέον ἐμοὶ εἶναι ἠγούμαι, πρὶν γὰρ ἂν ἐπαντοφώρωσε τῆς δέ σε τ'
 αἰτίας ἔλω. ἔ ταῦτα μὲν ταύτῃ εἶπε πεπαύχθω εἴτ' ἐσθ' ἀπόθω, ὁπ
 ρως ἂν σὺ μᾶλλον ἀπῆδέξω, ἐπεὶ τοι ἐμῶ γένεκα ἐλέω σοι ἐξέσαι,
 πότερον ἐμοὶ ἀγανακτοῦντι χεῖρῳ βόλει ἢ εὐαρέσω. ἴσθι δ' εὐρήσων με
 εἰς ἐκάτερον μέρος εὐτρεπῆ, καὶ περ ἀναποσάσως ἔχοντα πρὸς τὴν
 δε τὴν Οἰλίαν, τὴν δ' οὕτω δεδωγμένῳ ἡμῖν κοινῆ, ἔ τῆ πρὸς ἀλλήλους
 συχνῆ χεῖρα κεκυρωμένῳ. οὐκοῦν ἐπί σοι ἔσαι ἢ τὴν ἑταιρίαν ἐμπε
 δούω τῆρ

θεῶν τῆν εἰκοσέτη, ἢ ἄκυρόν τε αὐτὴν καὶ οὐκ οὐσαν πρῆσαι, ὡς δικασί-
 κόν τι ῥῆμα φάναι. ἀλλ' ὅπως μὴ λάθῃς σεαυτὸν ἀνήκεσόν τι πλεμμε-
 λῶν εἰς ἄνδρα Δριμύν ἐμὲ οὐχ ὡς ἂν τύχοι ὀργισμένον, οὐδ' ἦν ἂν τύ-
 χω πρόφασιν καταπραῦνθσόμενον. οἶδα γὰρ δὴ πᾶσι χεδὸν τοῖς
 καὶ ἑλλήνων παισὶ, δι' ἑνατὸν Λάσκαριν αὐτὸς προσεπεπόνθειν πάλα.
 εὐμὴρ ἀλλὰ καὶ ἐνόσω τῶν τε Διαγινώσκων καὶ καθιστῶν ἐφίκμί σοι, ἐν
 ποσὶ τῶν οὐ μνησικακῶν σοι τῶν πρὸς ἐληλυθότων, ἀξιῶ καὶ τὴν Φιλίαν τῆν
 οὕτω ἀπερημένω, τυγχάνει τῆν Δικαίωρ, ἵνα τοῦ ἐπιπέδου φησὶς εὐ-
 τυχίας ἀπλάσω μεταξὺ σκεπτομένων σσ. ὁ μὲν οὖν τὴν ἐπισολὴν σοι
 ἀπὸ δούε χριστοφῶρος ὄξιν ὁ Λογόλι, ἀνήρ ἠγαπημένον ἐμοί. οὐ-
 τὸ λαλῶνισι ἀκριβῶς πεπαυδουμένον, προσέειπεν καὶ ἐλλήνων πα-
 δείας ἠπῆαι οὐκ ἀκροθιγῶς, ὡς γε ἀκνηκῶς εἰμι τῆν ὠμιληκότων αὐ-
 τῶ. ἢ καθόσον ἐβίκετο βέλτιον ἂν σὺ ἐπὶ ἀσχινδῶς ἴσῃ κατανοήσῃς εἰ-
 πε τύχοι σοι ἀπαντῶν. γυμνάσιον οὖν καὶ ἐυγλωττίας καὶ ἑλλήνων,
 οὕτως ἀπλήσως ἔχων ἔφη, ὡς τε ἐμφορῆσθαι ἀθρόως παρ' ἡμῖν τῶν ἐν-
 δεῖσι ταύτης οὐκ ἔχων, ἐξήχθη τε καὶ προσήχθη αὐτό σε πρηνέως, ὅπως
 διὰ τὸ γυμνάσιον τῶν ἐπικλύδων ἑλλήνων κατακορέσαι ἂν αὐτοῦ πᾶ-
 σαν ἐπιθυμίαν οἷόν τι εἴη. ἐξῆσθαι ἡμῖν φράσαι, οἷς οἰκτρῆσαι τε ἐπά-
 ναγκες, καὶ παιδείαν δὲ ὀπριαλήν τε σέξσαι, καὶ τὸ δὴ οἰκτρῶτατον, αὐτὸ
 διδάκτω, ὡς οἶδα. τῶν δὲ διαγινούσων, καὶ ἀφορμῆς ἑνὸς τυχών, τῶν προ-
 σκόντων μὲν αὐτῶν καὶ Φίλων ἐπιλαμβανομένων, λόγῳ οὐκ εἶχεν, ἐδείκτο
 δὲ μὲν ἡδὴ συσχεθασάμενον τὰ ἑαυτοῦ, συσῆσαι οἱ τὸ ἐλλογιμώτατον
 τῶν ἑλλήνων. Λάσκαριν φησὶ τὸν Φίλον (οὕτω γὰρ ὁ λόγος ἔχει) τὰ τε
 ἄλλα πρὸς ἰχθύνοντα ἐν Ρώμῃ, καὶ δὴ καὶ διοικέμενον τὰ πρὸς τοὺς λόγους,
 ἐπὶ τῶν παιδείας ἐπιμέλειαν τῶν ἀρχιερέων. αὐτῷ γὰρ εἰσηκτουμένον δὲ
 γυμνάσιον ἐπιτετήδων ἐλλήνων καὶ πρὸς βόητον. εἰ μὲν οὖν ὡς Φι-
 λότης ὁ αὐτὸς ὢν νῦν τυγχάνει τῶν πάλα μοι δοκοῦντι ἀκριβῶς ὅ-
 ἐγνωσμένον, τῶν τε Φιλομαθῶν ἐρωτομανῶς πῶς ἔχοντι πρὸς τὴν παι-
 δείαν τῆν καλλίστην, ὡς εἰ ἐρωμένω αὐτῷ ἰδίῳ ἐπιβοηθήσαι.
 μάλιστα μὲν τῶν ἑλλήνων τῶν ἐνεκα, πάσης τῆς ἀρεσκείας τε καὶ εὐνοίας
 εἰς πάντας τοὺς ἐλλολόγους προαιρετικοῦ, ἔπειτα δὲ καὶ δι' ἐμὲ, ὡς διὰ
 κεχαρισμένον ἢ πρὸς ὅπως ἂν προσέλοιτο. δοκεῖς δὲ μοι καὶ σιωπῶ-
 φαταί οἱ τῶν πόνων ἡμῶν περὶ χολῆν ἀγάγῃς ἐν πολλῇ ἀχολίᾳ, ὅς γε καὶ

τῆς ἐπικεκυφόσι τῆς ἀσπιδάωρ σωάραδς δὴ τῆς βαρέωρ τῶν ἐπιχει
 ρκοιρ αὐθαρέτως εἰώθας. ἄξιῳ δὲ δὴ τῆς βοικείας οὐτῳ τυγχάε
 ναι εἶναι μοι δοκῆ, ὃ ἐνθένδε πῶν παιδείω μέχρι τῆς εὐώμης μελώμ.
 γένοιτο μόνον αὐτῷ φανῶναι σοι πιδῶ οἷα ἂν σύ γε τῆ φύσει ἀρέε
 σκοιο, ἐπὶ τῷ γε οἷῳ ἐγγυῶδς τῶν σὴν καὶ πάντων τῶν εἰλωρ με βο
 ἠθαν οὐκ ἂν εὐλαβοίμην ἔγωγε. πρόσφπέ μοι τῆ πρεσβυτηρ ἡμῶρ
 βαρμῶρ, τῆ βασιλικῶρ δικαιολόγρ ἐν τῆ βουλή τῆ ἀνωτάτω, εἰ ἄρα
 γ' εἴ αὐτόθι ἔσαι ταύτῳ σου κομισαμῆν. ἄνδρα μοι αὐτῶρ χαρίεν
 τά τε καὶ εἰλομαθῆ ἐν τοῖς πάντι. ὅτου δὴ ἔνεκα προσωκεῶδαί
 σοι τοῦτον καὶ περὶ οἷῳδς ἡτοῦμαι μεταξύ πρεσβεύοντα. ὃ τοῖνω
 τελόνταῖον εἶλα σοι μέλα τῶν ἐμῶν, ἵασι ἐμὲ ἀπὸ τῆς ὑγιείας μοι, οὐκ
 εἴ, ἀπὸ δὲ τῆς διανοίας οὐ κακῶς Διακείμην. παιδοποιηκῶν τε καὶ
 παιδευκῆν ἐξίσου ἐργαζόμεν. προσαγορεύει σε ἂ ἐμοῦ φραγκί
 σκῳ ὁ Δηλοῖνῳ, ἀνήρ σοι πάλαι προσεληκῳ δὲ δοκιμαμῆῳ.
 ἐμοὶ δὲ ἡμιόλιῳ εἰλῳ. ἐξέωσο, καὶ Διατέλει ἡμᾶς εὐργων. ἐν
 Παρκίοις ἐκατομβαιῶνος μῶος τῆ δεκάτη ἰσαμῆν προ μῶος τῆς
 τροπῆς τῆς ἡλιακῆς.

Γουλιέλμῳ Βυδαῖῳ κρόκω
 εἴ πατήρ.

ἔλλας μῶω κρόκε ἀμφὶ τὰ τῶν ἐλλῶων οὐ μετρί
 ως ἐπιδῶσαν, ὅς δὴ πρὸς ἄνδρα λατῖνον ἐμὲ λατῖ
 νῳ ὦν αὐδς, ἐλλῶίζεν προήρησαι τῷ λόγῳ, γενναί
 ως δὴ καὶ ἀξιεπαίνως. ὅα μῶτοι τῆς εἰλίας ἡμῶρ
 τῆς παλαιᾶς ἐμνήσθης, δυσφορῆν τε εἰοικας τὰ ἔχαια
 φερόμην τῆς δικαιοτήτῳ νῶν παρ' ἐμοί, τῶρ πρῶ
 τείων γε τυγχάνην σοὶ προσῆκον, μνημόσμων ἂ παρέχεσθαι σε χεῖρ
 καὶ γνώρισμα οὐκ ἀμυδρόν τῆς ὁμιλίας ἡμῶν. καὶ γὰρ τοῦ κρόκου ὁ
 νόματῳ ὡς γε μοὶ γνωρίμου ἀνδρὸς καὶ δικεῖως ἔχοντῳ, οὐ πά
 νυ τι τό γε νῶν ἔχορ μέμνημαι. οὐ μὴν τῷ γε ἔνεκα δυσἀρέσως σε
 δᾶ διακῆδς ἢ ὅπως δὴ ἀνιὰθῶαι. οὐδέ τι φθονῆσαι τῆ ὑμεδαπῶν,
 οὐς ἠδέως τε ἀσπάζομαι δι' ἐπισολῶν καὶ διὰ τιμῆς ἄτω, εἰκότως. ἀνα
 δρες γὰρ εἰσιρ' ἐκῆνοι, ἐμοίτε καὶ πολλοῖς τῶν ἐμῶν διαφερόντων σο.